

глупоститъ, които ся правътъ отъ тѣхъ на секѫ
минутъ; туй мя прави да бѣдѣ много по-вѣсела, от-
колкото да играѣтъ на куклы.

ВѢЛКАНА.

Добрѣ, господжице, и когато ю тѣй, азъ по-
добрѣ быхъ обычала да си останѣ неучена, откол-
кото да бѣдѣ лоша. Ако науката ни служи само
да ся подиграваме на другытъ, то тогава азъ не щѣ да
ся стараѣтъ да станѣ разумна. Какъ мыслите на туй
Софію? Казватъ, че и вѣй ся много учите, па и вѣй ли
ще да ся подемивате на онѣзы — като мене, които
не сѫ разумни и учени?

СОФІЯ.

Не, сестро, азъ ся учѣ, защото науката ще
мя направи да бѣдѣ добра, когато порастнѣ.

ГРОЗДАНА.

Когато по аресвате наукѫтѣ, защо чувате още
куклитѣ?

СОФІЯ.

За да развеселявамъ добрытѣ си приятелки, за-
щото много благодарна оставамъ, когато гы глѣдамъ
че сѫ тѣ задоволни.

ВѢЛКАНА.

Много съмъ ви одължена, сестрице, пазете ку-
клитѣ си за мене, па когато и азъ захванѣ да не
обычамъ вече да играѣтъ, щѣ дойдѣ да ся учѣ заед-
но съ васъ, та да ся научѣ да бѣдѣ добра, както що
сте съвършенно и вѣй.